

Lá Thư Thụ Nhân

Fwd: 4 Chuyện Rất Ngắn Làm Thức Tỉnh Lương Tâm Người Đọc

From: Huong To via nhathunhan

Date: Wed, Oct 27, 2021 at 1:34 PM

4 Chuyện Rất Ngắn Làm Thức Tỉnh Lương Tâm Người Đọc

1- Chuyện thứ nhất: Duyên nợ đời người.

Xưa, có một chàng tên Thư Sinh, anh và bạn gái đã đính ước và chuẩn bị hôn lễ. Thế nhưng trước đó ít ngày, cô gái lại lấy người khác. Thư Sinh bị lâm bệnh nặng. Vừa khi đó, một du khách đưa Thư Sinh chiếc gương soi. Thư Sinh nhìn thấy xác một cô gái trôi dạt vào bờ biển, trên người cô ta không một mảnh vải che thân.

Người đầu tiên đi qua chỉ thoáng nhìn, lắc đầu rồi... đi. Người thứ 2 đi qua cởi chiếc áo khoác đắp lên người cô gái. Người thứ 3 đi qua bèn đào hố và xây mộ cho cô gái và cho biết cô gái xấu số đó chính là bạn gái anh ta trong kiếp trước.

“Anh là người qua đường thứ 2 đã đắp áo cho cô gái. Đến nay, cô gái gặp chỉ là để trả... nợ lòng tốt của anh thôi! Còn người mà cô ấy phải báo đáp cả đời đó chính là người thứ 3 đã chôn cất cô cẩn thận, người đó chính là chồng hiện tại của cô gái“... Thư Sinh nghe xong liền tỉnh ngộ mọi chuyện.

Chuyện thứ 2: Tấm lòng trẻ thơ.

Một bà mẹ đơn thân vừa chuyển nhà, bà phát giác hàng xóm là một gia đình nghèo với bà góa và hai con. Một hôm bị cúp điện, bà đành thắp nến cho sáng. Lúc sau, có tiếng

người gõ cửa, bà mở cửa ra... thì chính là con của hàng xóm. Đứa bé nói: “Kính chào Di, Di có thêm cây nến nào không?” Bà ta thầm nghĩ: “Gia đình này nghèo đến nỗi cả nến cũng không có? Tốt nhất không cho, vì cứ cho như thế họ sẽ ỷ lại không chịu mua”.

Bà liền trả lời: “Không có!”. Đúng lúc bà ta đang đóng cửa, đứa bé cười và nói: “Con biết là nhà di không nhiều nến...”. Nói xong, nó lấy trong túi 2 cây nến và thưa: “Mẹ con sợ di sống một mình thiếu nến... và sai con đem tặng di 2 cây vì cúp điện lâu lắm”... Bà ta vừa tự trách vừa cảm động rơi nước mắt ôm chặt đứa bé!

3- Chuyện thứ ba: Chúng ta chỉ bất tiện khoảng 3 giờ thôi!

Ngày nọ... tôi may mắn mua được vé về quê ngoại cùng chồng, nhưng khi lên xe thì nhìn thấy một cô đang ngồi ở ghế của chúng tôi. Chồng tôi bảo tôi ngồi ở cạnh cô đó và chàng thì đứng. Tôi phát giác chân phải của cô này bị tật... có chút trở ngại, lúc đó tôi hiểu ra tại sao chồng tôi làm như thế. Chồng tôi đứng như vậy từ Đà Nẵng ra Huế mà không hề đòi lại chỗ của mình.

Khi đến nơi tôi nói với giọng điệu buồn xót xa: “Nhường ghế là việc nên làm, thế nhưng đường quá xa... sao anh không nói cô này luôn phiên đổi chỗ đứng và anh ngồi một lúc chứ?”. Chồng tôi nhẹ nhàng nói: Cô này bị tật sẽ chịu cả đời... còn anh chỉ mỗi chân có 3 tiếng thôi mà em!

Nghe chồng nói vậy, tôi quá xúc động tự nghĩ: "Được chồng vừa tốt bụng vừa lương thiện là mãn nguyện lắm rồi!"... và lòng tôi trở nên ấm áp thêm nhiều.

Chuyện thứ 4: Luật nhân quả.

Một đêm khuya đầu Xuân, lúc mọi người đều ngủ say thì đôi vợ chồng tuổi đã cao bước vào khách sạn, đáng buồn... là khách sạn hết phòng.

Nhân viên tiếp tân không đành lòng để cặp vợ chồng này phải lủi thủi tìm khách sạn khác, anh liền dẫn họ vào căn phòng và thưa: “Đây không phải là phòng tốt nhất nhưng ít nhất 2 bác cũng không phải đi tìm nơi khác nữa”. Cặp vợ chồng thấy căn phòng tuy nhỏ nhưng sạch nên quyết định ở lại.

Hôm sau, khi trả tiền phòng thì anh nói: “Hai Bác không cần trả tiền... vì phòng đó là phòng của cháu! Xin chúc hai Bác có cuộc du lịch vui vẻ”.

Thì ra, anh ta đã ngủ qua đêm tại quầy tiếp tân và nhường phòng cho họ. Cặp vợ chồng cảm động và nói: “Chàng trẻ à, cậu là nhân viên khách sạn tốt nhất mà chúng tôi gặp... Cậu sẽ được đền đáp”. Chàng trai cười rồi tiễn cặp vợ chồng... và nhanh chóng quên chuyện này.

Bỗng một ngày, anh ta nhận được bức thư, trong đó có tấm vé đi du lịch New York, chàng xin phép chủ và đi. Khi đến đúng địa chỉ ghi trong thiệp là căn biệt thự to lớn sơn màu xanh. À thì ra... 2 người mà anh ta tiếp đón trong đêm khuya đó chính là vợ chồng nhà tỷ phú! Ông bà này còn mua tặng một tiệm rượu lớn giao cho anh làm quản lý.

Kết luận:

NHÂN-QUẢ đều do mỗi người nắm giữ, khi chưa xác định được mục tiêu của đời... thì hãy dùng tấm lòng của mình để làm việc gì đó. Mỗi một cá nhân đều là một nhân viên phục vụ, những điều lớn lao đều bắt nguồn từ việc ta phục vụ cho người khác: Phục vụ người khác nhiều bao nhiêu thì kết quả chúng ta nhận được càng nhiều bấy nhiêu!

Trên đường đời, có lúc ta cười sảng khoái, nhưng cũng có khi buồn đến nhỏ lệ!. Vui lúc thành công... thì xin đừng tuyệt vọng khi gặp thất bại.

Giàu sang phú quý đến... thì vui nhưng xin đừng khổ đau buồn chán khi thất bại nghèo túng! Trên đời không cần điều quá cao, chỉ cần làm việc bằng sự chân thật là đủ:

- Nếu muốn có bạn tốt, thì ta phải đối tốt với người khác.

- Nếu muốn vui vẻ và hạnh phúc, xin hãy cố gắng làm việc thiện giúp người khác, không lâu bạn sẽ nhận ra mình cũng đầy đủ và sung sướng!

Yêu người, yêu đời, cho đi yêu thương thì nhận lại thương yêu và rồi "nhắm mắt ra đi" trong thương tiếc của nhiều người...

(Nguồn: Internet)